

את הצרכים שלה. היא חונכה כל החיים שלה לאונס הזה.

האם ירדנה היא המצאה שלך ושל יורם קניוק או שפגשיתם בחורה כזאת?

הדמות מבוססת על המציאות. יש מיר שהי קיימת. באים אליה אנשים בייגונם, מספרים לה על הדבר הכי נורא שקרה להם ופותחים את ליבם. מצד אחד נוצר מצב אינטימי, מצד שני היא מלאך קדוש שאסור לנגוע בו. ואז בא ידידנו בועז, ושובר גם את המיתוס של המלאך מיר מירדנה הביטחון. תבינה, הוא בסך הכל בחור שרואה בחורה, לא מלאך, ואומר "מותק, בין כל המתים שאת מטפלת בהם כל יום בטח גם את זוקקה לסם חיים". הדמות של המלאך מבוססת על בחורה אמיתית.

ביקשת לסגור את עניוין הירדנייה החיה ביחד, אבל אני חוזרת אל הנושא מכיוון שהוא מעורר מחלוקת ושאלות. אמרת שאתה מכיר לפחות מיקרה אחד

לא נכונה. יכול להיווצר הרושם כאילו בעבודה איתי אין דמוקרטיה. דמוקרטיה יש בכנסת, בקולנוע זה בלתי אפשרי. אני יודע מה אני רוצה בסרטים שלי. ברגע שאלה שעובדים איתי מבינים שאני מנהל את העניינים, אין שום בעיות.

אומרים שאתה כמא אלים, שובר כיסאות, שובר מבשיות, אומרים שאתה לפעמים בתי אפשרי.

אני עובד עם אותו צלם תשע שנים ומעולם לא רבתי איתו. בשני הסרטים הראשונים סוטעץ והעיט, עבדתי עם שני חבר'ס שאף אחד לא לקח אותם לעבודה כי הם בלתי אפשריים. האחד מהם שמוליק קראוס והשני שרגא הרפז, ואת המוניטין שלהם אני לא צריך לספר לך. כל אחד מהם עשה תפקיד קשה ואינטנסיבי וכל אחד מהם עשה את חלקו בצורה מרשימה. ושניהם היו יותר מסורים, יותר רציניים ויותר מקצועיים מכל מיני שחקנים אחרים הנחשבים לשחקנים מן השורה.

ספר לי על שמודיק קראוס.

יש ביניהם הבדלים. שרגא הוא יותר שחקן. במובן שהדמות שהוא מגלם משהי תלטת עליו. הוא הופך להיות תלוי בדמות. הוא אף פעם לא איהר לבימת הצילומים. סיפרו לי סיפורים שהוא נעלם לשלושה ימים מהסרט של עמוס קולק. אני מתאר לעצמי שהוא נעלם. כי לא היה לו מה לעשות שם. הקולנוע בנוי על טיפוסים יוצא־דופן. יוצא־דופן היא מילה אחרת לכישרון. אנשים שהם יוצא־דופן הם אנשים קשים, אחרים בוחרים לקרוא להם משוגעים, מופרעים. מה שהייתי מציע באמת לבמאי קולנוע הוא לא להרוג עכבר עם תותח. זאת אומרת, שאם צריך, למשל, בחור יפה לתפקיד ראשי, לא צריך לקחת מישהו כמו שרגא הרפז.

קולנוענים, בייחוד צעירים, לא מפרגנים לך. אם תרשה לי להשתמש בדשון בכתב הייתי אולי ברת שונאים אותך. למה?

יש להם שתי בעיות בנוסף לבעייה שהם שונאים אותי. הם השקיעו שלושי־ארבע שנים מחייהם, פלוס מאמצים כספיים של

אני חושב שגיאד פשוט שכח שגם בקולנוע יש לכישרון תפקיד חשוב מאוד.

אורי זוהר נתן לך את ההזדמנות הראשונה והדרך אותך. באיזה שלב היכרת אותו?

כשעשה את התרגול ושם בערך התיכילה ההדרדרות שלו. אני זוכר אותו מסתובב על הסט וממלמל לעצמו "מה אני עושה פה בכלל".

מה היו היחסים ביניכם?

בואי נגיד שהוא היה מהאנשים הברזים שלא הרגזתי אותם במה שאני עושה. אלא להיפך. הוא היחיד שלא היתה אצלנו הפאניקה שאין מקום לאנשים אחרים. לזכותו או לחובתו זה שעשיתי את הסרט הראשון שלי כשהייתי בן שבע־עשרה. לא ידעתי איך מסתכלים על מצלמה. הלכתי לאנשים מהקולנוע וביקשתי עצות. התייחסו אלי בבזו. אחד אפילו גרש אותי מהבית — איוו חוצפה שאני מעז לעשות סרט. אורי זוהר אמר לי "אתה רוצה לעשות סרט, קח מצלמה ותעשה סרט — ביום תצלם בשמש ובלי לה תצלם ליד חלון־ראווה שיש בו אור". אמרתי לעצמי, כוס אומ, אני עושה סרט.

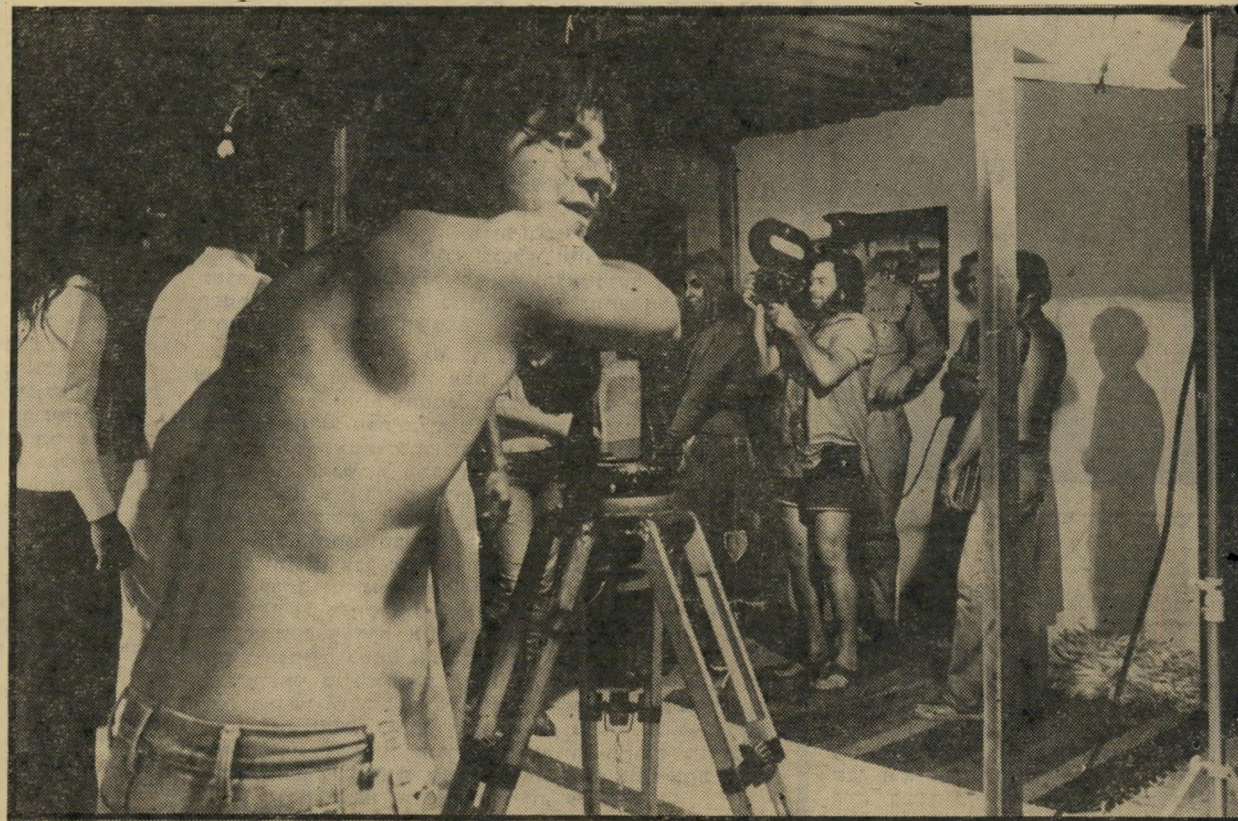
לפני כשנתיים התפרסם כאילו אורסון ולס עומד לככב בתפקיד ראשי בסרט "אדם בן כדב" שאתה עומד לביים במימון בינלאומי. מה קרה לאורסון ולס ומה קרה לסרט?

כשהחלטתי לעשות את אדם בן כדב היה ברור שזה צריך להיות סרט בינלאומי. שבתפקיד הראשי אני רוצה את אורסון ולס. כי האיש הזה הוא מלך ובקולנוע יש גבול לרמאויות. באתי לי אמריקה ואמרתי אורסון ולס. אמרו אורי סון ולס לא מוכר פופ־קורן בקולנוע. הדברים התחילו להתגלגל די מהר. היתה לי מפיקה בקנדה, שהיתה צריכה לדאוג למימון. היתה לי מפיקה בלוס־אנג'לס שטיפלה בשחקנים ובהסכמי־הפצה עם ה־אולפנים. האשה הזו, שהיתה בעבר מראשי יונייטד ארטיס ושמה מארשה נאסטר, היפי־נתה את התסריט לכל מיני שחקנים. אני רציתי אורסון ולס, אבל שלחנו את התסריט לוולטר מתיא, שהוא תרבות של מלך־ליצן וכאן ויתרתי על המלך לפול ניומן, כי הוא בחור נחמד לאללה. אבל מה לאדם בן כדב ולפול ניומן. אמרו לי תשתוק, תשתוק. שתקתי. בהוליווד הם יודעים מה הם אומרים.

שלחנו ללורנס אוליביה, שהוא שחקן טוב. לכל הדיעות, אלא שהוא זקן וחור־לה, ואז היו ריבונים שהוא הולך למות. אבל אמרתי לעצמי שאם לבחור בין פול ניומן חי לאוליביה מת, אני בוחר ב־אוליביה. ושלחנו לדאסטין הופמן, שהוא שחקן על הכיפאק, אבל לדעתי צריך לחכות עשרים שנה כדי לגלם את אדם. בקי־צור, וולטר מתיא, אחרי שישה שבועות מורטי־עצבים, כתב לי מיכתב נורא יפה שהתפקיד גדול עליו. המפיץ של פול ניומן קרא את התסריט ואמר שהוא מרתק. להערכתי, כשאומרים מרתק סימן שלא הבינו מה העניינים. הסוכן של אורי־ליביה אמר לי, שלדעתו הסימן לא יגיע לתחילת הצילומים וחבל לקחת סיכון. ב־נתיים אני רואה שהאיש עדיין חי. והופ־מן, זה היה לפני קרמר, והקאריירה שלו היתה על חבל דק והסוכנת שלו אמרה שמה שהוא צריך כעת זה משהו כמו קרמר.

אני יושב שישה שבועות עם כל הסיפורים האלה בהוליווד, ויום אחד אני אומר כוס אומו, מה העניינים. עוד מעט אני מבקש פה גריין־קארד, ופול ניומן יגיד לי כן ואני אצטרך לעשות איתו את הסרט. מה אני אעשה, אני רוצה אורסון ולס. הלכתי להגרי יגלום, במאי אמריקאי שעשה סרט עם אורסון ולס, ואמרתי לו דבר איתו. דיבר איתו ואמר להביא תסריט. אמרתי הנה עוד פעם צריך לחכות שישה שבועות. אחרי יומיים — תשע בבוקר — אני מבשל לי ארוחת־בוקר

הוא נולד אצל גיגי פרס או אצל משה דיין. וגם זה כסח מרגיו. עכשיו יש עוד דבר, את שני הסרטים האחרונים שעשיתי לקחו לפסטיבל קאן, שהוא האירוע הקולנועי הכי חשוב, להוציא את האוסקר. באותה שנה עשו בערך עשרה סרטים אחרים וזה מרגיו. קראתי שגיאד נאמן אמר פעם, שנגמרה התקופה שהקולנוע שייך לבוגרי בית־העם. הוא התכוון לאורי זוהר, שגם הוא, רחמנא ליצלן, לא למד.

כמאי יושע בעבודה (בסרט "סופעץ")
אני לא הבן של גיגי פרס ולא של משה דיין!

ההורים שלהם, ישבו ולמדו באיוו יד פלי־ני מנגב את התחת. במקביל יש איהו מין שמנדריק המתרוצץ ועושה סרטים בלי שעבר את התהליך הזה. כל איש קולנוע חולם לעשות סרט באורך מלא. כמה מהם עשו? שוב מתרוצץ איהו שמנדריק, עוד לא בן שלושים, ושיחק אותה שלוש פעמים, ואף אחד לא יגיד לו שזה בגלל

היה תענוג לעבוד איתו, מכיוון שהיה איכפת לו. הוא נתן את נשמתו. אספר לך סיפור. בגלל המוניטין לא רציתי להסתכן בבעיות של המשכיות, או החלטתי שבסרט הוא ילבש רק גינס, כי גינס הוא גינס. ואם קראוס שוכח לבוא עם הגינס לא צריך להיכנס לפאניקה — תמיד יש גינס אחר. אבל הוא היה מכבס בעצמו כל

שבו היו שתי נשים וגבר. אמרת את זה כאילו העניין ברור ומבי עני. אתה חושב שזה טבעי שפול־גימיה היא טבעו של האדם? תראי, ליעקב אבינו היו ארבע נשים. הוא חי לפני אלפי שנים.

אנשים לא משתנים. חברה משתנה. ה־חברה היום לא היתה מקבלת בסובלנות יחסים כאלה, אבל לטבע, לדעתי, אין התנגדות ליחסים של כמה נשים וגבר אחד.

כמה גברים את מכירה שיכולים היום לספק יחד מאשה אחת?

בוקר, בארבע, את המכנסיים ותולה אותם לייבוש מול התנור. הוא הקפיד לבוא עם אותו זוג מכנסיים. זה כאילו מישני, אבל זה מאפיין את כל ההתייחסות שהיתה לו לסרט.

ולחסיים של כמה גברים ואשה אחת?

היתרון של גבר שהוא יכול להכניס כמה נשים להריון במכה אחת, אשה לא יכולה להיכנס במכה אחת להריון מכמה גברים. אני רציני. הטבע לא בנוי למערכת יחסים של כמה גברים ואשה אחת. היתדות קיב־לה כדבר מובן מאליו את העובדה שלגבר יש כמה נשים. השאלה היום היא, כמה גברים את מכירה שיכולים לספק יותר מאשה אחת.

למה אומרים שקשה לעבוד איתך?

אני לא חושב שקשה לעבוד איתי. אני יודע שאומרים את זה. כנראה שאנשים לא אוהבים אדם שלשם שינוי יודע מה הוא רוצה. אם מסתכלים על זה בצורה